

Türkiye ve Rusya'da Avukatlığın Oluşumu ve Hukuki Esasları

Formation and Legal Principles of Lawyer in Turkey and Russia

Oğuzhan Uzar

Doktora Öğrencisi., Nahçıvan Devlet Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler ve Hukuk Fakültesi, Hukuk Bölümü, Nahçıvan, Azerbaycan

ÖZET

Avukat hukuki sorunlarda görüş bildirmek, hukuki belgeleri düzenlemek, resmi dairelerde ihtilaflı işleri izlemek, mahkemeler ve hakem kurulları önünde gerçek ve tüzel kişilere ait hakları savunmak, yasaların ve hukuk kurallarının yargı mercileri ve öteki resmimercilerce tam olarak uygulanmasına yardımcı olmak üzere hukukçuluk mesleğini yerine getiren" kimsedir. Avrupa ve Türkiye olarak iki farklı yanıt vermek gereklidir. Avukatlığın bugünkü haline gelmesine etken olan hususlar, Avrupa kaynaklıdır. Avrupa'nın siyasal-sosyal kültürel hayatına baktığımızda avukatlığın meslek haline gelene kadar pek çok aşamadan geçtiğini görürüz. Savunma – hak arama mesleği olan avukatlık kimi yazarlara göre Roma İmparatorluğu dönemiyle ortaya çıkmıştır. Bu çalışma ile farklı devletlerin ve medeniyetlerin huku ve avukatlık oluşumu ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avukatlık, Hukuk, Sistem, Kavram, Anlayış, Tarih, Görüşler

ABSTRACT

A lawyer is a person who practices the profession of law in order to express opinions on legal issues, to prepare legal documents, to monitor disputed matters in official offices, to defend the rights of real and legal persons before courts and arbitral tribunals, to assist in the full implementation of laws and legal rules by judicial authorities and other official authorities. It is necessary to give two different answers as Europe and Turkey. The factors that have contributed to the current state of being a lawyer are of European origin. When we look at the political-social cultural life of Europe, we see that advocacy goes through many stages until it becomes a profession. With this study, the law and the formation of advocacy of different states and civilizations are revealed.

Keywords: Advocacy, Law, System, Concept, Understanding, History, Opinion

1. GİRİŞ

Hukuksal yardım isteyen kişiye yazılı veya sözlü olarak yardımda bulunan, özel eğitim almış hukukçunun yaptığı iştir. Meslek olarak kamuyararına çalışma olgusu ağır basmaktadır. Ana Britannica Ansiklopedisitarafından benimsenen tanıma göre, "Avukat hukuki sorunlarda görüş bildirmek, hukuki belgeleri düzenlemek, resmi dairelerde ihtilaflı işleri izlemek, mahkemeler ve hakem kurulları önünde gerçek ve tüzel kişilere ait hakları savunmak, yasaların ve hukuk kurallarının yargı mercileri ve öteki resmimercilerce tam olarak uygulanmasına yardımcı olmak üzere hukukçuluk mesleğini yerine getiren" kimsedir. Bu mesleğin tarihsel kökleri nerelere dayanmaktadır, dersiniz, Avrupa ve Türkiye olarak iki farklı yanıt vermek gereklidir. Avukatlığın bugünkü haline gelmesine etken olan hususlar Avrupa kaynaklıdır. Avrupa'nın siyasal-sosyal kültürel hayatına baktığımızda avukatlığın meslek haline gelene kadar pek çok aşamadan geçtiğini görürüz. Savunma – hak arama mesleği olan avukatlık kimi yazarlara göre Roma İmparatorluğu dönemiyle ortaya çıkmıştır. Ancak kanımca bunu Antik Yunan'a, Mezopotamya'ya, Mısır'a kadar geri götürmek mümkündür. Çünkü Demosthenes ve ismi meçhul birçok Sümer, Asur ve Mısırlı siyaset ve hukuk adamları avukatlık mesleğini o devirlerde (M.Ö. 4000-5000) hayata geçirmişlerdir.

2. Türk Barosu Tarihi

1874 yılında Türkiye, genel hukuk mahkemelerinde avukatlık yapmak isteyen yabancılar hakkında bir yönetmelik yayınladı. Avukatlar, hukuk alanında bir sınava tabi tutulmuş, eğitim diploması olmayan kişiler olabilir. Hukuk davalarında yabancıların çıkarlarının bir temsilcisi olarak savunuculuk yapmak isteyenler, onursuz cezalara maruz kalmadıklarına dair kanıt sunmak zorundaydılar. Avukat, sadece hukuk sürecine katıldı ve ceza davasında bir savunucu olarak değil, bir temsilci olarak hareket etti. Böylece, Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Baro, 13 Ocak 1876'da yabancılar yardım etmek için kurulmuştu, Türk Ulusal Barosu'nun doğum günü olarak kabul edilir. Bu tarih hukuk mesleğine ilişkin ayrı bir yönetmeliğin kabul edilmesiyle bağlantılı. İmparatorluğun vatandaşları için bir avukat da tanıtıldı.¹

3. Rusya Barosu

Rusya'da ulusal hukuk mesleğinin doğum günü 20 Kasım 1864 olarak kabul edilir ve 17-19'uncu "Yargı Düzenleme Kurumu" ile ilişkilendirilir. Türkiye'de hukuk mesleği Avrupa tarzında tanıtıldı. Avukatlar üç kategoriye ayrıldı: bazıları tüm mahkemelerde, diğerleri – birinci ve ikinci derece mahkemelerinde ve üçüncüsü - yalnızca ilk derece

¹ ADAY, Nejat; Avukatlık Hukukunun Genel Esasları, 2. Baskı, İstanbul 1997.

mahkemelerinde görünebilirdi. Burada, daha yüksek dereceli İngiliz avukatlar ile benzerlik var. Her adaydan, Konstantinopolis'te değil, yurtdışında verilen kişilere doğrulama testi uygulandı.

Avukatlar her yıl dava açma hakkı için özel bir komisyondan sertifika almak zorunda kalıyordu. Disiplin yetkisi bir başkan, başkan yardımcısı ve dört üyeden oluşan bir meclise verildi. Hepsini kendi aralarından avukatlar tarafından seçildi ve her yıl yarısı görevden emekli oldu. Adalet Bakanlığı tarafından verilen bir avukat diploması. Hukuk mesleği "özgür meslek" olmaktan çıktı.²

1887'de eski sisteme, yani avukatlık mesleğinin serbest uygulamasına bir geri dönüş yapıldı. Jeridei Mohekim'de yayınlanan kararda şöyle yazıyordu: "Mahkemede herkese özgürlük ve menfaatlerini savunma hakkı verildiği gibi, bu kişilerin diplomaları olsun ya da olmasın bu menfaatleri korumak için vekil seçiminde de bu özgürlük sağlanıyor. istihdam için. savunuculuk ". Vladimir Pappafava mevcut sistemi eleştiriyor: "Hukuk mesleği özgür bir meslek haline geldiği andan itibaren, Konstantinopolis ve büyük alışveriş merkezleri dışında hiçbir yerde kelimenin tam anlamıyla sertifikalı avukat sınıfı yok. Sonuç olarak, belirli kişileri hukukun tercümanı ve belirli kişilerin haklarının savunucusu olarak kabul eden bir devlet, dolayısıyla eylemlerinin ahlaki sorumluluğunu üstlenen bir devlet için, hükümet sorumluluğunu kendi haklarını savunan nüfusa bırakmıştır.³

Türkiye'nin genel aşırı istikrarsız konumu göz önüne alındığında, hükümet bu tür garantileri üstlenemeyeceği için, hukuk mesleği özgürlüğü, daha az insan tarafından arzulanacak gibi görünecektir. Bu organizasyonun pozitifliğini kayıtsız şartsız red ediyoruz; Özgürlüğün kısıtlanması, kuşkusuz, şiddetle protesto ettiğimiz bir dizi madde biçiminde olmamalı, ancak hukukçulardan iyi bilinen bir eğitim niteliği talep etme konusunda hukukun gelecekteki tercümanlarının eğitimi üzerinde hükümetin denetimini içermelidir.⁴ "Yirminci yüzyılın başlarında, Osmanlı mahkemelerinin yanı sıra, Türkiye'de yabancılar arasında davaları gören konsolosluk mahkemeleri vardı.,ve üç Türk yargıç ve iki yabancı değerlendirmenden (değerlendirici) oluşan ve Osmanlı İmparatorluğu vatandaşları ile yabancılar arasındaki davalardan sorumlu olan karma. Her iki mahkemede de görevliler ticaret mahkemelerinde iş yapma hakkına sahiptir. Hukuk sistemi, herkesin haklarını kullanmasını mümkün kıldı. İsrail'in ilk başbakanı David Ben-Gurion, Filistinli Yahudilerin kendi çıkarları için imparatorluğun devlet yasal kurumları aracılığıyla savaşmaları gerektiğini ve savaşabileceklerini ... 1920-1923 Kemalist devriminden sonra. İsviçre'nin yeni Türk devleti, İtalya, Almanya. 1926 Türk Medeni Kanunu, 1911 İsviçre Medeni Kanununu yeniden üretmiş. Ceza Kanunu, 1889 tarihli İtalyan Ceza Kanununu yeniden üretmiştir.

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu Almanya'dan ödünç alınmıştır⁵. Böylece 1926'da Türkiye, Romano-Germen hukuk ailesine girdi.⁶

Romano-Germen ailesine katılan Türkiye, Osmanlı İmparatorluğu'nda var olan İslam hukukunun kısmen bir hukuk kaynağı olarak emsali kullandığı için daha karmaşık bir hukuk edinme yolunu seçti. Bu, kıyas yoluyla bir yargı olan Kiyas'tı. Ayrıca, Avukatların derecelendirilmesi ile İngiltere'nin geleneksel sistemi arasında bir benzerlik vardı. Ortak hukuk, İngiliz toplumunun herkese aşlamaya çalıştığı önemli bir özelliktir. İngiliz merkezli dünyadaki mevcut durum, yirminci yüzyılın başında İslami ve Türkiye'de laik yasalar gayri resmi olarak hala bir arada varlığını sürdürmektedir. Romano-Germen hukuku, İslam hukukunun yerini hiçbir zaman tam olarak alamadı.

İstanbul Barosu Başkanı, Kosova Vilayeti Valisi'nin oğlu, Paris Üniversitesi mezunu ve Özgürlük ve Özgürlük Derneği üyesi Lütfi Fikri Bey (1872–1934) Türk hukuk mesleğine önemli bir iz bıraktı. Uyum Partisi. Devlet suçlamasıyla ilk Milli Mahkemede Türk devrimiyle ilgili aşağılayıcı yazılar yazan gazetecilere avukatlık yaptı.

8 Aralık 1923 tarihinde vatana ihanet davası. Gazeteciler beraat etti ve pek çok kişi bunu beğenmedi. 27 Haziran 1938'de vefatından sonra Türkiye'nin ilk 3499 sayılı "Baro Hakkında" yasası kabul edildi, belki de anlaşmazlığa düşenler için daha fazla mazeret kalmasını diye denetim sıkılaştırıldı. referans noktası olarak) ülkenin SSCB tarafına geçişine zemin hazırladı. Türk Gladio Kontr gerilla. Ergenekon adına göre "derin devlet" formu. 27 Mayıs 1960'da silahlı kuvvetler bir darbe düzenledi. Cumhurbaşkanı Celal Bayar,askeri mahkeme huzuruna çıktı. Dört başkanlık kurulu bugün hala aktif.⁷

Türkiye'de hukuk mesleği tarihindeki önemli bir aşama, 10 Mayıs 2001 tarihinde 4667 sayılı kanun değişikliğinin kabul edilmesidir. Bu değişiklik, avukatların 13 bölümden oluşan "hukukun üstünlüğü ve geri kalmışlığı" sürdürme görevini pekiştirmiştir. Bir avukatın ve bir avukatlık bürosunun esas niteliği 1136 sayılı Kanunun birinci bölümünde (1–2. Aynı zamanda, Baro için devletin statüsünü, avukatın mahkemelere ve yetkililere devlet hukukunu ve yasallığı korumaya yardım etmesi için çağrıldığı ima eder.

² Vaskovsky E.V. Hukuk mesleğinin organizasyonu. Bölüm 1. Hukuk mesleğinin genel tarihi üzerine makale. SPb., 1893 S. 65.

³ Mesleğim bir avukat [Elektronik kaynak]. URL: <http://www.vestiturkey.com/mo-professi-advokat-2315h.htm>.

⁴ Voloshin V. Türkiye Cumhuriyeti Ziyareti. Yargı sistemleri diyalogu // Moskova Bölgesi Yargı Bülteni. 2009. No. 4 (Ekim - Aralık). S. 5.

⁵ Aydın M. Tarih ve Coğrafyanın Güvenlikleştirilmesi: Türkiye'de Güvenlik Anlayışı // Güneydoğu Avrupa ve Karadeniz Araştırmaları Dergisi. 2003. Cilt. 3. Sayı. 2. S. 163.

⁶ Vaskovsky E.V. Hukuk mesleğinin organizasyonu. Bölüm 1. Hukuk mesleğinin genel tarihi üzerine makale. SPb., 1893 S. 65.

⁷ Sazak Derya. 'Özel Harp', TSK'nın otoritesini de sarstı (Türkçe), Milliyet (9 Ocak 2006) (9 Ocak 2006).

Bir avukatın hukuka hizmet ettiğini anlatan Karabchevsky: "Hukuka ve ahlaka hizmet etmeyi Rusya'daki anavatan için büyük bir hizmet olarak görüyordum". Öte yandan, Türkiye'nin tutumu, bugün birincil derecede önemli olan Rusya'daki hukuk camiasında hakim olan tavırla çelişiyor der.⁸

Türk Meclisi, Rusya ile karşılaştırıldığında Türkiye'de avukat statüsü için başvuran bir kişinin hizmet süresi konusunda daha az katı şartlar getirmektedir. Avukat olmak isteyen bir kişi, karşılaştırma için bir yıllık (Türkiye Barolar Birliği Kanununun 15. Maddesi) hukuki deneyime sahip olmalıdır: Rusya'da - iki yıl. Hizmet süresinin belirlenmesi meselesi, Rus hukukunda staj yapma prosedürü daha az standartlaştırılmıştır: bir Türk avukatı daha katı koşullara yer alır - 1136 sayılı Kanunun dördüncü bölümünde (15-27. bir stajı geçme şartları ve kuralları belirtilen ofis ve staj ödeme konularıdır. Avukat adaylarının Türk vatandaşı, Türk hukuk fakültesi mezunları olması gerekmektedir (Avukatlık eğitimi yurtdışında gerçekleşmişse konu farkının Türk müfredatına göre geçilmesi gerekmektedir). Baro Kanununda belirtilen avukatlık mesleğine başka engellerin olmaması (3.Madde). Türk Barosu). Üniversite bir ay içinde cevap vermelidir. Avukatın talebinde karar verilmişse reddedilmiş sayılmaz (örtük eylemler). Bir ay içinde yanıt alınmaması, talebin yönetim kurulu tarafından reddedildiği anlamına gelir. Olumlu ya da olumsuz olsun, avukatların çalışmaları arasındaki fark budur). Bir avukat, karara bir ay sonra 15 gün içinde Türkiye Barolar Birliği'ne itiraz etme hakkına sahiptir (Türkiye Barolar Kanunu Madde 7 8). Bir kimsenin avukat olmasının yasak olduğu koşullar (Yasak Haller) 1136 sayılı Kanunun üçüncü bölümünde (11-14. Maddeler) belirtilmiştir.⁹

Barolar'ın sekizinci bölümü iki bölüme ayrılmıştır: birincisi hukuk bürosunun genel hükümlerini açıklar (76-78. Maddeler), ikincisi (79-108. Maddeler) hukuk bürosunun yönetim organlarıyla ilgilidir. Büro kurulurken, ilde en az 30 avukatın birleştirilmesi şartı getirildi.

Türkiye Barolar Birliği'nin faaliyetleri Türkiye 1136 sayılı Türkiye Barolar Birliği Kanununun dokuzuncu bölümü ile düzenlenmiştir. Genel Hükümler (109-112. Maddeler) ve Ana Organlar (113-133. Maddeler) olmak üzere iki kısımdan oluşur. Türkiye Barolar Birliği, tüm bölge barolarının katılımıyla oluşturulmuş bir kuruluştur (Türkiye Cumhuriyeti Barolar Kanununun 109. Maddesi). Mevcut 1136 sayılı Baro Kanununun kabulü ile 1969 yılında oluşturulmuştur. Kurulduğu günden bu yana, Türkiye Barolar Birliği'nin (TBB) resmi kayıtlarına göre Türkiye'de barolara kayıtlı avukat sayısı 22 yılda (1998-2020) 106 bin 399 kişi arttı. Avukat sayısında son bir yıldaki artış ise 15 bin 639- 2020 sonu itibari ile Türkiye'de 82 baroya kayıtlı toplam Avukat sayısı 143. bin 330.a yükseldi ve günden güne bu artış yükselmektedir.

Avukatlara yönelik disiplin cezaları ve yaptırımları, 1136 sayılı Disiplin İşlem ve Cezaları'nın onuncu bölümünde (134-162. Maddeler) düzenlenmiştir. Mesleki davranış etiğine uygun olmayan davranışlarda bulunan avukatlar, çeşitli yaptırımlara tabidir. Bu bir uyarı, kınama, para cezası, bir avukatın görevinden uzaklaştırma (üç yıldan fazla olmamak üzere), avukat listesinden çıkarılma ve avukat sıfatından mahrum bırakma (Avukatlar Kanununun 135. Maddesi) Türk avukatların savunma hakkı, komisyonun suistimali değerlendirmesinden en az on gün önce (Baro Kanunu'nun 137. maddesi) isnat edilen suistimalin avukata yazılı olarak bildirilmesi ile gerçekleşir

Avukatlık Sözleşmesinin on birinci bölümü (163-175. Maddeler) adli yardım sözleşmelerini düzenler.¹⁰

"Savunuculuk konusunda"

Avukatın parası her zaman parasal bir ödüldür ve adli yardım sözleşmesinde düzenlenir.

Adli Müzaharet'in on ikinci bölümü (Madde 176-181), hukuki destek (Adli yardım), avukatlık ücretleri (avukatlık ücretlerini) ve bir avukatın masraflarını karşılayan diğer masrafları düzenler. Türkiye'de, bir avukatın hizmetleri için asgari bir tarife vardır - ücretin miktarını belirleyen talep tutarının asgari yüzdesi Avukat, müvekkil ile daha düşük bir ücret için pazarlık etme hakkına sahip değildir. Genel bir kural olarak, talep edilen miktar ne kadar yüksekse, asgari ücreti belirleyen yüzde o kadar düşük olur.¹¹ Asgari ücret, sürecin başarıyla tamamlanmasına bağlı değildir. ve avukatın işinin sonunda ödenir. Maksimum ücret, talep edilen miktarın% 25'ine kadar olabilir.

Müdürle yapılan anlaşma ücretin miktarını hiç göstermiyorsa, mahkeme, iş miktarını ve süreçteki avukatın başarısını değerlendirerek ücreti kendisi tayin eder.

Kanun, avukatlara bir pactum de quota litis hakkı sağlar, yani müvekkil ile sözde başarı ücreti hakkında müzakere etme fırsatı sağlar. Aynı zamanda, aşağıdaki ücret gereksinimleri karşılanmalıdır: avukat hizmetleri için yasal asgari tarifeden daha az olmamalıdır; hasar tutarının yüzde 25'ini geçmez ve nakit olarak ödenir.

Çeşitli Hükümler'in on üçüncü bölümü (182-198. Maddeler), 1-12. Bölümler tarafından kapsanmayan diğer konuları ve hükümleri (Çeşitli Hükümler) düzenlemektedir. Bunlar, bir avukatın sigorta primi, avukatların toplu sigortası, bir avukatın emeklilik maaşı ve diğerleri gibi konulardır.

⁸ Sazak Derya. 'Özel Harp', TSK'nın otoritesini de sarstı (Türkçe), Milliyet (9 janvarja 2006 goda).

⁹ Uluslararası Hukukçular Komisyonu dışarıdan Rus Barosuna [Elektronik kaynak] baktı. URL: <http://pravo.ru/review/view/124293/>.

¹⁰ SAKAOĞLU, Necdet; Düden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, Kültür Bakanlığı ve Tarih Vakfı Ortak Yayını, İstanbul 1993, C. I, s. 335-337.

¹¹ Smolensky M.B. Rusya Federasyonu'nun savunuculuğu ve savunuculuğu. Rostov n / D: Feniks, 2004. S. 144.

4. Türkiye Barosunun Yargı İle İlişkisi

Türkiye Barolar Birliği, anayasal inceleme mercii ile ilişkilidir. Anayasal denetimin özel organı Anayasa Mahkemesidir. 11 asıl ve 4 yedek üyeden oluşur. Yargıtay (iki asıl ve iki yedek), Danıştay (iki asıl ve bir yedek), Askeri Yargıtay, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi, Mahkeme tarafından gösterilen adaylar arasından Cumhurbaşkanı tarafından seçilirler. Hesaplar, Eğitim Yüksek Kurulu (bir temel), savunuculuk (üç temel ve bir yedek) Mahkemelerde 15 yıllık veya hukuk mesleğinde tecrübeli ve en az 40 yaşında olan avukatlar mahkeme üyesi olarak atanabilir.

Rusya'da, Rusya Federasyonu Anayasa Mahkemesine yargıçların atanması, ülke Cumhurbaşkanının aday göstermesi üzerine Federasyon Konseyi'nin yetkisindedir. Rusya Federal Avukatlar Odası'nın bununla hiçbir ilgisi yok, bu da tabii ki Türkiye Barolar Birliği'ne kıyasla toplumdaki etkisini azaltıyor.

imparator Justinianus tarafından mevzuatın kodlanması için komisyonların tüm kompozisyonlarına katılmaya davet edilmesiyle, yetkililer tarafından ilk kez yüksek tanınırlık kazandılar; Roma İmparatorluğu'nun doğu kısmı olan Bizans hükümdarları, daha önce özgür bir meslek olan baronun, savunuculuk uygulamasına ve bir organizasyon yapısına erişim için şartlar kazandığı yasama eylemlerini kabul etmeye başladılar.

Türkiye'de hukuk mesleğini etkileyen yargı sisteminin diğer yönleri. Bugün Türk mahkemelerindeki davaların değerlendirilmesi (küçük olanlar hariç) meslektaşlara bağlıdır. Türkiye'de jüri yoktur. Türkiye'de jüri olmaması olumsuz bir durumdur.. Avukat Henry Reznik'e göre jüri, ülkeyi Rusya'da ünlü yaptı. 1956'da Sir Patrick Devlin, zorbanın mutlak iktidara ilk adımının parlamentoya boyun eğdirmek olacağını ve ikincisinin jüri davasını kaldırmak olacağını, çünkü "halkın özgürlüğünün canlı kanıtı" olduğunu ilan etti.

Türk ve Rus mahkemeleri arasındaki bir diğer fark, Rusya'da birçok davanın soruşturma aşamasında kapatılmış olmasıdır. Avukatlar buna "davayı mahvetmek" diyor. Bir avukat davaya ilk günden başlarsa ve delil olmadığını görürse, o zaman belki yapabilir.¹²

Türkiye'de bu yapılamaz, dava ancak mahkemede sonuçlandırılabilir.

Türkiye'de 100.000 kişi başına mahpus sayısı Rusya'dakinden iki kat daha az ve 212 kişiye denk geliyor Türk hapisanelerinin aşırı kalabalık olduğu göz önüne alındığında, şu sonuçlardan biri çıkarılabilir: ya Türk mahkemelerinde daha az suçlayıcı önyargı vardır ya da avukatlar müvekkillerini savunmada daha iyidir ya da Türkiye'deki nüfus daha çok yasalara uymaktadır ve daha az suç işlemektedir. veya suçlar kayıtlı değil. Rusya'da 100.000 kişi başına mahpus sayısı 463'tür, bu da 2006'dakinden daha azdır (611 kişi). Türkiye'de ise tersi bir eğilim gözleniyor: 2006'da 100.000 kişi başına 91 mahkum düşmekteydi; 2015 yılında sayıları neredeyse 2,5 kat artarak 212 kişiye ulaştı.

Avukatların eğitiminin Rusya ve Türkiye'deki uluslararası kuruluşlarda temsilinden bahsederken, ortak bir "görmezden gelme" sorunu olduğunu belirtmekte fayda var. 2016'nın başında Amerika Birleşik Devletleri, çoğunluğunun avukat olduğu en yetkili Uluslararası Barolar Birliği'nde sekiz kuruluş, Birleşik Krallık - 11 (Man Adası'nın kraliyet alanı dahil), Avustralya - sekiz, Belçika - dört ... Türkiye, Uluslararası Barolar Birliği'nde üç kuruluş tarafından temsil edilmektedir: Türk Avukatlar Birliği, Ankara (Türkiye Barolar Birliği), Ankara Barosu, İstanbul Barosu. Rusya ayrıca üç kuruluş tarafından temsil edilmektedir: Uluslararası Avukatlar Birliği (Milletler Topluluğu), Moskova; Moskova Avukatlar Odası; Federal Avukatlar Odası, Moskova. Rusya'daki merkezleşme seviyesinin Türkiye'den biraz daha yüksek olduğu ve bunun hukuk camiasının çalışmalarına yansıdığı sonucuna varılabilir. St. Petersburg baroları ve diğer bölgeler (Moskova hariç) Uluslararası Barolar Birliği'nde temsil edilmemektedir.

Türkiye Cumhuriyeti ilklerden biriydi

İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesini onaylayan ülkeler. Türk Meclisi sözleşmeyi onayladı

18 Mayıs 1954. Onay tarihi itibarıyla Türkiye Büyük Britanya (08.03.1951), Almanya (05.12.1952), Danimarka (13.04.1953), İrlanda (25.02.1953), İzlanda (29.06.1953), Lüksemburg (03.09.2009) tarafından devralındı. 1953), Norveç (15.01.1952) ve İsveç (04.02.1952) [20]. Sırbistan, Karadağ, Hırvatistan ve Moldova 2013 yılında kişi başına yargıya iletilen şikayet sayısında ilk sırada yer aldı. Estonya 12. sırada, Ukrayna - 5. sırada, Letonya - 15. sırada, Rusya (1000 kişiye 8.6 başvuru) - 21. sırada. Türkiye'de her (1000 kişiye 7 başvuru) düşmektedir. Son yerler İspanya, Danimarka, İngiltere, İrlanda tarafından işgal edildi.¹³ Bu nedenle, bir avukat-temsilcinin Türkiye'deki Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde ve Rusya'da uzmanlaşmasının çok önemli olduğu sonucuna varılabilir.

Türkiye'deki avukat oluşumlarının biçimleri. Türk Barolar Kanunu'nun 44. Maddesi, avukatlara, Rus barosunun (Aynı büroda) bir benzeri olan tek bir ofiste birlikte çalışma fırsatı ve avukatlık ortaklığı (avukatlık ortaklığı)

¹² Uluslararası Hukukçular Komisyonu dışarıdan Rus Barosuna [Elektronik kaynak] baktı. URL: <http://pravo.ru/review/view/124293/>.

¹³ . Reshetnikov F.M. Dünya ülkelerinin hukuk sistemleri: Ansiklopedik referans kitabı. 3. baskı M. : Norma, 2001, S. 780-790.

şeklinde çalışma fırsatı sağlamaktadır. Kanımızca, bu avukat oluşum biçimleri, Fransa'da 20. yüzyılın 50-80'li yıllarındaki avukat oluşumlarını anımsatıyor. Fransız avukatlar kendi ofislerinde (bürolarında) veya bir avukatların ortaklığının bir parçası olarak çalışabilir, bir işbirliği anlaşması temelinde hareket edebilir ve bunun bir kopyası avukatların emri konseyine teslim edilir .

Yabancı vatandaşları savunuculuğa kabul etme sorunu. Tarihsel olarak, 1874 yılında "Ahkiam adlie'ye ait genel hukuk mahkemelerinde avukatlık yapmak isteyen yabancılar ile ilgili tüzüğün" yayınlanmasıyla, Türkiye'deki hukuk bürosu aslen yabancılar için kurulmuştur. Bugün, genel bir kural olarak Türkiye'deki yatırım ortamının iyileştirilmesi için Türk avukatlarla işbirliği durumları dışında yabancı avukatların Türkiye'de görev yapmasına izin verilmemektedir.

Yabancı uyruklu vatandaşların yasal uygulamaya kabul edilmesi sorunu, güvenlik politikası ile olan ilişkiden kaynaklanmaktadır. Jeopolitik konumun kırılabilirliği, dış politika kararları alma sürecini etkiledi. On yıllardır Türkiye'ye hakim olan bölgesel çevreye ilişkin geleneksel algı, tehlike, güvensizlik, korku, şüphe, düşmanlık ve düşmanlık duygularına dayanmaktadır. Bu, bir güvenlik paradoksunun oluşmasına yol açtı: "Türkiye, NATO'nun en büyük ikinci ordusuna sahip olmasına rağmen, sürekli bir tehlike atmosferinde yaşıyor. Güvenliğin diğer tüm hususların önüne geçtiği ve ülkenin siyasi ve sosyal yaşamını büyük ölçüde belirlediği, son derece güvenli bir ülkedir. Bir anlamda hem Türkiye Cumhuriyeti hem de Türk halkı, ülkenin tarihi geçmişinden yola çıkarak ortaya çıkan ve etkisi altında olmaya devam eden güvenlik kavramının tarihsel somutlaşmış halidir "

Yasama meclisinde "avukatın tekelini"

Rusya ve Türkiye'de. Türkiye'de bir avukat, yargı sisteminin bir unsurudur ve bağımsız bir savunmayı temsil eder (Barolar Kanunu'nun 1. maddesi). 2001 yılında 4667 sayılı Kanunla getirilen bu formülasyon, avukatın tekelini oluşturmuştur.¹⁴

Bazı yabancı ülkelerde (Avusturya, Belçika, İngiltere, İsrail, İtalya, Hollanda, Portekiz, Finlandiya) ve Türkiye'de mahkemelerde yalnızca profesyonel temsilcilerin temsil edilmesine izin verilmektedir. Hukuki ve hukuki konularla mahkemede açıklığa kavuşturulmasını ancak Baro üyesi bir avukat yapabilir (Türkiye Cumhuriyeti Barolar Kanunu'nun 35. maddesi).

2015 sonunda 79 barodaki 78 bin avukat Türkiye'deki avukat sayısını açıklayan avukatın tekelini.

Türkiye'de önce avukat sayısı artırılmış, ardından avukat tekelini getirilmiştir. Bu senaryoya dayanarak, avukatın tekelinin Rusya'da uygulamaya hazırlandığı sonucuna varabiliriz. "Adalet" programına göre 2020 yılına kadar geçerli statüye sahip avukatların Rusya Federasyonu nüfusuna oranının % 0,05'ten % 0,1'e çıkması planlanıyor.¹⁵ Rusya Federasyonu'nda çoğu durumda hukuki yardım ve temsilin avukat olarak kabul edilmeyen veya en azından belirtilen kapasitede kayıtlı olmayan kişiler tarafından sağlandığı gerçeği, Rus hukuk sisteminin benzersiz bir özelliğidir. Hukuk mesleğinin dışında, resmi olarak tanınan paralel bir hukuk mesleğinin oluşumu, Rusya'da istikrarsızlığa yol açmıştır ve çoğu durumda hukuki yardım düzenleyici bir boşlukta sağlanmaktadır.

KAYNAKÇA

1. ADAY, Nejat; Avukatlık Hukukunun Genel Esasları, 2. Baskı, İstanbul 1997.
2. Vaskovsky E.V. Hukuk mesleğinin organizasyonu. Bölüm 1. Hukuk mesleğinin genel tarihi üzerine makale. SPb., 1893 S. 65.
3. Mesleğim bir avukat [Elektronik kaynak]. URL: <http://www.vestiturkey.com/mo-professi-advokat-2315h.htm>.
4. Voloshin V. Türkiye Cumhuriyeti Ziyareti. Yargı sistemleri diyalogu // Moskova Bölgesi Yargı Bülteni. 2009. No. 4 (Ekim - Aralık). S. 5.
5. Aydın M. Tarih ve Coğrafyanın Güvenlikleştirilmesi: Türkiye'de Güvenlik Anlayışı // Güneydoğu Avrupa ve Karadeniz Araştırmaları Dergisi. 2003. Cilt. 3. Hayır. 2. S. 163.
6. Vaskovsky E.V. Hukuk mesleğinin organizasyonu. Bölüm 1. Hukuk mesleğinin genel tarihi üzerine makale. SPb., 1893 S. 65.
7. Sazak Derya. 'Özel Harp', TSK'nın otoritesini de sarstı (Türkçe), Milliyet (9 Ocak 2006 gıda).
8. Sazak Derya. 'Özel Harp', TSK'nın otoritesini de sarstı (Türkçe), Milliyet (9 Ocak 2006 gıda).
9. Uluslararası Hukukçular Komisyonu dışarıdan Rus Barosuna [Elektronik kaynak] baktı. URL: <http://pravo.ru/review/view/124293/>.

¹⁴ Türkiye'de Mahkeme ve Baro / Dr Wladimir Pappa fava; başına. HAKKINDA. Fuchs. Kharkiv: Rus. Tipo-lit., 1909.S 48.

¹⁵ Türkiye'de Mahkeme ve Baro / Dr Wladimir Pappa fava; başına. HAKKINDA. Fuchs. Kharkiv: Rus. Tipo-lit., 1909.S 48.

10. SAKAOĞLU, Necdet; Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, Kültür Bakanlığı ve Tarih Vakfı Ortak Yayını, İstanbul 1993, C. I, s. 335–337.
11. Smolensky M.B. Rusya Federasyonu'nun savunuculuğu ve savunuculuğu. Rostov n / D: Feniks, 2004. S. 144.
12. Uluslararası Hukukçular Komisyonu dışarıdan Rus Barosuna [Elektronik kaynak] baktı. URL: <http://pravo.ru/review/view/124293/>.
13. Reshetnikov F.M. Dünya ülkelerinin hukuk sistemleri: Ansiklopedik referans kitabı. 3. baskı M .: Norma, 2001, S. 780-790.
14. Türkiye'de Mahkeme ve Baro / Dr Wladimir Pappa fava; başına. HAKKINDA. Fuchs. Kharkiv: Rus. Tipo-lit., 1909.S 48.
15. Türkiye'de Mahkeme ve Baro / Dr Wladimir Pappa fava; başına. HAKKINDA. Fuchs.Kharkiv: Rus. Tipo-lit., 1909.S 48.